

Metode teroriste în "locurile cerești"

8 aprilie 2005

Gili Cârstea

Ați fi crezut vreodată că sora White s-ar putea dovedi cel mai mare suporter al teoriei conspirației din vremea sfârșitului? Nu vreau să mă înțelegeți greșit, nu mă refer la aiurelile care circulă în cyber-space despre diverse instituții sau persoane care complotază împotriva fericirii planetare. Eu vorbesc despre marea conspirație a căpeteniilor întunericului care "se duc la împărații pământului întreg" spre a-i pregăti să se opună descoperirii slavei lui Hristos.

Mulți dintre autorii cărților Bibliei au oferit perspective asupra manevrelor din spatele cortinei. Mica, Isaia, Ieremia, Ezechiel, Pavel, Ioan, au vorbit destul de clar despre principiile în joc și felul în care s-a încercat distorsionarea avertizărilor divine în marea controversă. Dar nici unul dintre ei nu a vorbit atât de clar și insistent așa cum a făcut mica doamnă a bisericii rămășiței.

Proorocii despre care vorbeam mai sus nu au reușit să convingă generația lor că lucrurile sunt chiar atât de grave. Ba au avut probleme serioase din cauza "soliei din partea Domnului" despre care au îndrăznit să vorbească. Vă aduceți aminte ce dureri de cap a avut Mica, în fața valului uriaș de necredință și batjocură ridicat de clasa teologică a lui Israel.

Astfel, nu ne miră spectrul larg al opoziției moderne împotriva demascărilor prin Spiritul Profeției, de la ironii fine la atacuri furibunde, umilind persoana spre a discredita solia. Cei mai mulți au căzut pradă acestor urzeli ieftine, încarcerând solia ca și Ahab, "până mă voi întoarce acasă în pace" (2 Cron 18:26). Nu s-a mai întors niciodată.

În 1904, EGW publica în Southern Watchman un articol în care chema pe străjerii de pe zidurile Sionului la o apreciere corectă a legii lui Dumnezeu în ultimele scene ale controversii. Ea avertiza că "pericolele rezultând din neascultarea lui Dumnezeu căutând prietenia lumii nu s-au diminuat o dată cu trecerea timpului." Ea discută un subiect de mare actualitate astăzi, când scena este pregătită pentru o ultimă și monumentală deformare a caracterului lui Dumnezeu așa cum este el oglindit în legea Sa.

Iată ce spune în acest articol:

“Oameni din poziții de răspundere nu numai că vor ignora și disprețui ei înșiși sabatul, dar de la înălțimea amvonului sacru vor îndemna poporul să păzească prima zi a săptămânii, susținând această instituție omenească prin tradiție și obicei. Ei vor prezenta calamitățile de pe mare și uscat – furtunile, inundațiile, cutremurele de pământ, nimicirile prin incendii – ca fiind judecăți ale lui Dumnezeu, nemulțumit că sfințenia duminicii nu este respectată. Aceste calamități se vor repeta tot mai des, dezastru va veni după dezastru, iar cei care au făcut legea lui Dumnezeu fără valoare vor arăta spre cei câțiva care păzesc sabatul poruncii a patra ca fiind cei care aduc mânia asupra lumii. Această înșelătorie este metoda lui Satana de a prinde în cursă pe cei naivi” (SW 28 iunie 1904).

Cum a ajuns această înșelătorie a lui Satana să fie predicată în biserica rămășiței ca fiind adevăr despre caracterul lui Dumnezeu?

Cutremurul din Asia – care încă ține capul de afiș prin replici de mare intensitate – este prezentat de prestigioși teologi adventiști ca fiind “actul” lui Dumnezeu pentru avertizarea păcătoșilor despre apropierea judecății. Ei spun bisericii că nu există altă explicație pentru asemenea fenomene în afară de mânia lui Dumnezeu.

Ciudată situație! Astăzi savanți adventiști folosesc dezastrele spre a produce pocăință în vederea judecății, așezând presiune pe umerii omenirii cu amenințarea lui Dumnezeu, iar mâine savanții lumii vor pune presiune asupra păzitorilor sabatului cu aceleași dezastre stârnite de mânia lui Dumnezeu. Cum se face că metoda este astăzi “adevăr biblic,” iar mâine va fi “înșelătoria lui Satana”? Cu alte cuvinte, poporul sfânt folosește calamitățile spre a acuza lumea nepocăită, iar aceasta va acuza rămășița cu aceleași calamități că Dumnezeu este mânios pe ei, care nu respectă duminica. Iar în acest proces dubios nimeni nu vede că aici este înșelătoria lui Satana, care joacă rolul nevinovatului pentru sala arhiplină de naivi.

Noi sperăm că biserica aceasta, care a primit suficientă lumină despre marea controversă, nu va participa la spectacolul oribil care se pune în scenă acum. Sperăm că străjerii de pe zidurile Sionului vor avertiza poporul despre aceste amăgiri șirete, înțelegând că dezastrele planetare nu sunt “judecăți ale lui Dumnezeu” pentru pedepsirea păcătoșilor, ci metodele teroriste ale vrăjmașului pentru a obține adorare în ultima confruntare a secolelor.

Curând sfinții Celui Preaînalt vor fi acuzați că sunt vinovați de revărsarea mâniei lui Dumnezeu peste lume. Atunci însă va fi prea târziu să se mai demonstreze că aceasta este înșelătoria lui Satana. Acum este vremea pentru prezentarea frumuseții caracterului lui Dumnezeu, pentru predicarea farmecului inegalabil al lui Hristos. Altfel, vom fi victime sigure ale mării conspirații, chiar când ne măgulim că “știm, și nu ducem lipsă de nimic.”